

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/242/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615203971
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3615203971.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36613843, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, proti žalovanému: V. O., bytom O., Z. okružná 1029/34, o zaplatenie 874,57 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 3. februára 2017, č.k. 2C/52/2015-63, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh žalobcu zamietol a žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení uviedol, že na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že dňa 09.12.2011 došlo medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným k uzavretiu zmluvy o pôžičke podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zároveň súd vyhodnotil predmetnú zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere upravenú v zákone o spotrebiteľských úveroch, ktorý je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku v pomere špeciality. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere napĺňa znaky aj zmluvy o pôžičke (čo je aj daný prípad) podľa Občianskeho zákonníka, je potrebné použiť Občiansky zákonník ako všeobecný predpis voči zákonu o spotrebiteľských úveroch. Právna úprava spotrebiteľského úveru obsiahnutá v zákone o spotrebiteľských úveroch a právna úprava zmluvy o pôžičke podľa Občianskeho zákonníka sa navzájom nevyklučujú. Predmetná zmluva má taktiež charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka, keďže právny predchodca žalobcu zmluvu uzatváral v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je v nej identifikovaný ako fyzická osoba - nepodnikateľ menom a priezviskom, bydliskom a rodným číslom, zo zmluvy nevyplýva a žalobca v konaní ani netvrdil, že by bola zmluva uzatváraná zo strany žalovaného na účely výkonu jej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy, ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. V prípade vyhodnotenia zmluvou založeného právneho vzťahu ako spotrebiteľského je irelevantné, podľa akého právneho predpisu bola zmluva uzavretá alebo napríklad to, či si účastníci zvolili režim Obchodného zákonníka. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa na daný právny vzťah použije prednostne to ustanovenie Občianskeho zákonníka, ktoré je pre spotrebiteľa výhodnejšie

oproti úprave v inom právnom predpise a v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka neplatnými sú také dojednania v spotrebiteľských zmluvách, ktoré obchádzajú ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách výhodnejšie pre spotrebiteľa. Skutočnosť, že žalobca následne nadobudol pohľadávku nemení spotrebiteľský charakter zmluvy.

3. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi zmluvnými stranami zmluvy o pôžičke zo dňa 09.12.2011 bola uzavretá aj dohoda, v zmysle ktorej mohol žalobca pre nezaplatenie niektorej zo splátok včas a v plnej výške vyhlásiť predčasnú splatnosť celého dlhu a žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Toto skutkové zistenie nebolo medzi účastníkmi konania sporné, keď žalobcom bolo tvrdené a žalovaným nepopreté. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd ďalej za preukázané, že žalovaný neuhradil splátku splatnú 20.02.2012, a už počnúc dňom 21.02.2012 bol v omeškaní, zaplatil ešte dňa 23.03.2012 sumu 48,23 €, no v tom čase už bol v omeškaní aj so splátkou splatnou 20.03.2012, do zosplatenia už neuhradil žiadnu ďalšiu sumu. Právny predchodca žalovaného zosplatil úver listom zo dňa 24.07.2012. Vzhľadom na uvedené, vychádzajúc z ustanovenia § 101, § 103 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, má súd za to, že premlčacia doba ohľadom celého dlhu začala plynúť 21.02.2012, t. j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti prvej nesplnenej splátky, pre ktorú mohol žalobca vyhlásiť predčasnú splatnosť celého dlhu (hoci zosplatiť dlh mohol až po troch mesiacoch omeškania 21.05.2012. Začiatok plynutia premlčacej doby zákon stanovuje objektívne, t. j. odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, nezávisí teda od subjektívnych okolností, teda od toho, či oprávnený subjekt vedel alebo nevedel o svojom práve. Keďže premlčacia doba uplynula najneskôr 21.02.2015 a žaloba bola doručená súdu až 13.07.2015, súd dospel k záveru, že celý nárok žalobcu je premlčaný, a preto návrh zamietol.

4. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu, no trovy konania si neuplatnil, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že súd prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasí s právnym posúdením danej veci súdom a vyhodnotením otázky premlčania. Okresný súd pre posúdenie plynutia premlčacej doby vychádzal z nepreukázaných údajov, a to z dátumu poslednej neuhradenej splátky. Nemôže súhlasiť s týmto posúdením, nakoľko predmetný údaj nemožno stotožňovať s ukončením zmluvy, resp. s vyhlásením predčasnej splatnosti úveru. Má za to, že súd posúdil ukončenie zmluvy nesprávne, vychádzal z nepreukázaných tvrdení, resp. odvodzoval začiatok plynutia premlčacej doby od skutočností, s ktorými nie je možné spájať ukončenie zmluvy, príp. vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Podľa názoru žalobcu súd svoje odôvodnenie nezaložil na relevantných dôkazoch a skutočnostiach. Poukázal na skutočnosť, že listom zo dňa 24.07.2012 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy do 3 dní od jej doručenia. Žalovaný predmetnú upomienku prevzal dňa 03.08.2012. Poskytnutá lehota teda uplynula dňa 06.08.2012, pričom dňom nasledujúcim, teda 07.08.2012 došlo k splatnosti celej dlžnej sumy. Zároveň je od tohto dátumu (07.08.2012) potrebné posudzovať začiatok plynutia premlčacej doby. Keďže žalobný návrh bol podaný dňa 13.07.2015, premlčacia doba k predmetnému dátumu neuplynula. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Nitra zo dňa 23.03.2016, sp. zn. 5Co/934/2015, zo dňa 25.08.2016, sp. zn. 9Co/895/2015 a Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.12.2017, sp. zn. 6Co/578/2016. V prípade ak by súd vychádzal zo splatnosti tej ktorej splátky, ku dňu podania žalobného návrhu, boli nepremičané splátky splatné od 20.07.2012 do 20.01.2014, spolu 19 splátok. Na základe vyššie uvedeného navrhoval, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobnému návrhu, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 CSP ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

7. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP v spojení s § 470 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na vecne správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje.

8. Odvolací súd podrobne preskúmal odvolacie námietky žalobcu a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

9. Zo skutočností zistených dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie vyplýva, že v rámci spotrebiteľského záväzkového vzťahu právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský

úver, ktorý sa žalovaný podľa uzatvorenej zmluvy zaviazal splatiť v 24 mesačných splátkach, splatných k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, do 12/2013. Z prehľadu splátok vyplýva, že žalovaný si neplnil svoje zmluvné povinnosti riadne a včas, keď celkovo uhradil len akontáciu 124,95 € a dve splátky po 48,23 € naposledy dňa 23.03.2012. Prvýkrát sa dostal do omeškania so splátkou splatnou 20.02.2012. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ výzvou z 24.07.2012 uplatnil svoje právo a zosplatnil celý úver v dôsledku neuhrádzania dojednaných splátok úveru riadne a včas.

10. Odvolací súd sa v plnej miere stotožňuje s právnym názorom vysloveným v napadnutom rozsudku súdom prvej inštancie, že dlh žalovaného na úvere sa stal splatným po tom, čo právny predchodca žalobcu uplatnil svoje právo a zosplatnil celý úver v dôsledku neuhrádzania splátok riadne a včas, a to výzvou zo dňa 24.07.2012. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplatneného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu, začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený. V danom prípade, ak právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky za mesiac február 2012 / § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka/, ktorá bola splatná dňa 20.02.2012, začala plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu odo dňa nasledujúceho po splatnosti uvedenej splátky, teda odo dňa 21.02.2012 a uplynula 21.02.2015. Svoje právo na zaplatenie zosplatneného dlhu žalovaného z úveru si žalobca uplatnil až návrhom na začatie konania podaným na súde dňa 13.07.2015, teda po márnom uplynutí premlčacej doby.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd námietky žalobcu uvádzané v odvolaní nepovažoval za dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi, nakoľko mu žiadne trovy odvolacieho konania preukázane nevznikli.

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).